

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg lagde ikke op til, at vi skulle diskutere enkeltpersoner i denne sag. Det var mere principperne i det, som vi drøfter i dag, nemlig at en eller anden tilfældig finansmand for sine lommepege kan købe en stor virksomhed og få måneder efter fra den ene time til den anden sende 200 medarbejdere på gaden, uden at det får særlige konsekvenser.

Debatten i dag handler faktisk om, at vi må sikre en større tryghed i ansættelsen for de folk, vi har beskæftiget.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes nok, det er utrolig stærkt sagt af fru Lone Møller, at afskedigelserne i Hillerød ikke får særlige konsekvenser. Jeg tror nok, de får ganske alvorlige konsekvenser, men hvem det bliver for, må vi se på.

Jeg synes, at hr. Nyrup Rasmussen fortsætter mit indlæg om iværksættere, og det er en spændende diskussion, hvorfor det går så galt for mange af dem. Vi har også diskuteret det før i Folketinget; så vidt jeg husker, har vi endda en sag liggende i Erhvervsudvalget om det, og arbejdsministeren har været inde på det flere gange. Jeg tror, at den væsentligste grund er, at de mennesker, der får iværksætterydelse, er alt for dårligt funderede på det økonomiske område.

Jeg tror, vi har været enige med hr. Nyrup Rasmussen i, at man for at få iværksætterydelse skal have en væsentlig bedre grunduddannelse. Det er en fantastisk fordel for en iværksætter at vide, hvad debet og kredit er, og ikke nok at være god til et eller andet håndværk. Jeg tror, at vi i hvert fald kan blive enige om, at det er utrolig vigtigt, og jeg mener ikke, at man kan lære driftsøkonomi på 8 eller 14 dage, men måske på 6-8 uger.

Helge Sander (V):

Vi må desværre se i øjnene, at vi i indeværende år når et ledighedsniveau på ca. 300.000 personer, og det må forventes, at op imod ¾ million mennesker berøres af ledigheden. Vi ved, at ledigheden er meget forskelligt fordelt mellem landets forskellige regioner. I 1990 var ledighedsprocenten således i Nordjyllands

Amt næsten dobbelt så høj som ledigheden i f.eks. fru Lone Møllers Frederiksborg Amt.

I de områder af landet, hvor ledigheden er størst, er man ofte beskæftigelsesmæssigt meget afhængig af en enkelt virksomhed eller af nogle få større virksomheder, som har mange ansatte. Det er selvfølgelig meget problematisk, når disse virksomheder må indskrænke produktionen eller blot reducere medarbejderantallet. Det skaber en række ulykkelige situationer, men man kan vel heldigvis også sige, at de nogle gange er noget overdramatiserede. Jeg tænker på et enkelt eksempel for år tilbage, da Tulip lukkede i Odder og Hammel og de to små samfund mistede omkring 500 arbejdspladser. 3 år senere viste det sig heldigvis, at kun 10 pct. ikke var kommet i beskæftigelse i området igen. Men det er klart, at det har stor betydning ikke alene socialt, men også for skattegrundlaget i disse mindre områder.

Venstre mener ikke, at særlige erhvervsstøtteordninger eller tilskud til lukningstruede firmaer er vejen frem. De vil bremse den nødvendige strukturtilpasning af dansk erhvervsliv. Det vil lede til lavere samlet produktivitet og forringet konkurrenceevne, hvis vi kunstigt skal holde liv i en produktion, som ikke er konkurrencedygtig i sig selv. Det vil på længere sigt reducere mulighederne for, at vi får skabt et grundlag for en varig beskæftigelsesfremgang også i de områder, der i dag har særlige vanskeligheder.

Det er vigtigt, at vi ikke lader os gribe af panik og gennemfører støtteordninger, som blot kortvarigt løser beskæftigelsesproblemerne, men som på længere sigt skaber flere strukturproblemer og rejser helt nye barrierer. Vi skal forsøge at skabe varige job, og kun i få situationer kan vi se en anden mulighed. Det er bl.a. udmøntet i finanslovaftalen, hvor vi har talt om at fremrykke offentlige investeringer f.eks. i infrastruktur, men det er selvfølgelig også set i en arbejdsmarkedsmæssig og erhvervsmæssig sammenhæng, således at det kan give flere job og med andre ord bedre vilkår for erhvervslivet.

Når en virksomhed lukker, er det som regel, fordi den ikke er konkurrencedygtig, og det kan man ideologisk set sige er et sundhedstegn, nemlig et udtryk for, at markedsøkonomien på dette område fungerer. Det kan aldrig være målet at holde kunstigt liv i en produk-